

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619201002
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4619201002.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Y. K., nar. XX. XX. XXXX a F. K., nar. XX. XX. XXXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, ako kolíznym opatrovníkom, bytom u matky, deti rodičov: matky Mgr. N. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., D. V. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Valaskou, advokátkou so sídlom Topoľčany, Škultétyho 6, a otca Mgr. R. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., B. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Kišacom, advokátom so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, o odvolaniach matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 20. októbra 2021, č. k. 10P/68/2019-475, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že nedoplatok otca na zročnom výživnom za obdobie od 23. 04. 2019 do 27. 08. 2020 na maloletú F. vo výške 2 190,85 eura a na maloletého Y. vo výške 2 190,85 eura sa otcovi povoľuje zaplatiť v mesačných splátkach po 100 eur na každé dieťa zvlášť, splatných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku k rukám matky s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. V odôvodnení uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16. 07. 2020 č. k. 10P/68/2019-290 boli maloleté deti Y. a F. (ďalej spolu len „maloleté deti“) na čas do rozvodu manželstva rodičov zverené do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia boli oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, bolo rozhodnuté o stretávaní sa otca s maloletými deťmi počas bežného roka každý páry kalendárny týždeň od piatka od 14.00 hod. do pondelka do 8.00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň od stredy od 14.00 hod. do štvrtka do 8.00 hod., v období vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin každý páry kalendárny rok od 23. 12. od 17.00 hod. do 30. 12. do 17.00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od 30. 12. od 17.00 hod. do 06. 01. nasledujúceho kalendárneho roka do 17.00 hod., v období jarných prázdnin, ak prípadne styk otca s maloletými deťmi na víkend na konci týždňa jarných prázdnin, od stredy týždňa jarných prázdnin od 12.00 hod. do piatka do 14.00 hod., ak prípadne styk otca s maloletými deťmi na víkend pred začiatkom týždňa jarných prázdnin, od pondelka týždňa jarných prázdnin od 8.00 hod. do stredy týždňa jarných prázdnin do 12.00 hod., v období veľkonočných sviatkov každý nepáry kalendárny rok od štvrtka od 17.00 hod. do utorka do 17.00 hod., v období letných prázdnin každý kalendárny rok od 01. 07. od 10.00 hod. do 15. 07. do 10.00 hod. a od 01. 08. od 10.00 hod. do 16. 08. do 10.00 hod. Otec bol maloleté deti oprávnený

prevziať a po ukončení styku odovzdať matke v mieste jej bydliska s výnimkou, keď začiatok alebo koniec styku pripadol na deň školského vyučovania, kedy otec maloleté deti mal prevziať alebo odovzdať v školskom zariadení. Matka bola povinná maloleté deti na stretnutie riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec bol zaviazaný platiť výživné na maloletého Y. vo výške 200 eur mesačne a na maloletú F. vo výške 200 eur mesačne, u oboch s účinnosťou od 23. 04. 2019 s tým, že výživné je splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Nedoplatok otca na zročnom výživnom za obdobie od 23. 04. 2019 do 31. 07. 2020 na maloletú F. vo výške 2 528,33 eura a na maloletého Y. vo výške 2 528,33 eura bolo otcovi povolené zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 50 eur na každé dieťa zvlášť, splatných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku k rukám matky s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Voči uvedenému rozsudku podal odvolanie otec maloletých detí do výroku týkajúceho sa jeho vyživovacej povinnosti. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 30. 11. 2020 č. k. 6CoP/31/2020-362 potvrdil tento rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti na maloleté deti a zrušil ho v časti týkajúcej sa zročného výživného a v časti trov konania. V rozsudku odvolací súd dospel k záveru o nutnosti zrušenia v časti zročného výživného z dôvodov, že bude potrebné zistiť, koľko prispieval otec maloletým deťom na výživnom mesačne v rozhodnom období a uvedené zohľadniť vo výroku určujúcom výšku zročného výživného v rozhodnom období (do právoplatnosti rozsudku o rozvedení účastníkov), ako aj určiť aj spôsob úhrady zročného výživného s vypořadáním sa s možnosťou otca toto splácať v splátkach. Ďalej dôvodil, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16. 07. 2020 sp. zn. 9P/248/2019 bolo manželstvo účastníkov rozvedené, maloleté deti na čas po rozvedení boli zverené do osobnej starostlivosti matky, bol určený styk otca s maloletými deťmi ako i výživné, voči rozsudku podal otec odvolanie a Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 25. 02. 2021 č. k. 8CoP/32/2020-1382 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o úprave práv a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas po rozvedení rodičov potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvedení dňa 27. 08. 2020.

3. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“). Uviedol, že z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16. 07. 2020 č. k. 10P/68/2019-290 vyplývalo, že výživné bolo určené vo výške 200 eur na každé dieťa, nakoľko súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v schopnostiach rodičov je dosahovať približne rovnakú životnú úroveň. U otca bolo zistené, že je zamestnaný v spoločnosti Palette-Wood s.r.o. od 12. 05. 2009 doposiaľ na pozícii generálny riaditeľ (t. č. podľa jeho vyjadrenia ako vedúci prevádzky pri nezmenenom príjme) s miestom výkonu práce v I.. Dodatkom k pracovnej zmluve z 10. 09. 2018 došlo u neho k skráteniu pracovného času na 30 hodín týždenne s mesačnou mzdou 1 000 eur brutto. Za rok 2019 bol jeho čistý priemerný mesačný príjem 792,57 eura a za obdobie 1-3/2020 vo výške 778,27 eura. V období 1-6 a 8 a 9/2018 bol jeho čistý priemerný mesačný príjem 1 121,43 eura v priemere, čo predstavovalo minimálny zárobok, ktorý bol schopný dosahovať. Otec sa preukázateľne vzdal dedičstva po svojom otcovi v prospech svojej matky, pričom jeho podiel predstavoval sumu 16 490,84 eura. Zároveň bolo preukázané, že matka mu od začiatku roka 2019 finančne vypomáhala. Od januára 2019 do júna 2020 mu na účet prišlo celkovo 24 521,65 eura (mzda + finančné prostriedky od matky + pôžička od tretej osoby + iné), ktoré finančné prostriedky boli vzhľadom na počiatočný stav účtu priebežne spotrebované a výdavky tak v priemere predstavovali sumu cca 1 347 eur mesačne. Súd preto z tejto sumy vychádzal pri určovaní výšky výživného. Uviedol, že Krajský súd v Nitre v rozsudku zo dňa 30. 11. 2020 č. k. 6CoP/31/2020-362 v odôvodnení uviedol, že vo vzťahu k rozhodnutiu o výške vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti do rozvodu z obsahu spisu vyplývalo, že na strane otca bol preukázaný príjem vo výške 1 121,43 eura v priemere, ktorý predstavoval minimálny zárobok, ktorý bol schopný dosahovať. Argumentoval, že v súvislosti s určením výživného vznikla otcovi povinnosť platiť na každé dieťa od 23. 04. 2019 do 27. 08. 2020 v sume po 200 eur, t. j. 400 eur na dve deti. Celkovo mal zaplatiť na deti v mesiaci apríl 2019 sumu 93,33 eura (46,66 eura na jedno dieťa), máj/2019-september 2020 po 400 eur 15 mesiacov x 400 eur = 6 000 eur (3 000 eur na každé dieťa), august 2020 za 27 dní v sume 348,38 eura (174,19 eura na každé dieťa), spolu 6 441,71 eura, čo predstavovalo na každé dieťa sumu 3 220,85 eura. Bolo preukázané, že otec maloletých detí preukázateľne zaplatil uvedené obdobie od 23. 04. 2019 do 27. 08. 2020 sumu 1 230 eur, čo predstavovalo sumu 615 eur na každé dieťa. Bolo uhradené 150 eur za apríl 2019, 14 x 70 eur za mesiace máj 2019 až 8/2019, 10/2019, 2x 12/2019, 1/2020-7/2020, v mesiaci september 2019 uhradil 100 eur. Týmto vznikol nedoplatok na každé dieťa v sume (6 441,71 eura - 1 230 eur = 5 211,71 eura) 2 605,85 eura. Na zročné výživné započítal i poukázané platby otcom maloletých detí za obdobie 9/2020 - 12/2020, kedy okrem výživného v sume 400 eur uhradil 07. 09. 2020 sumu 30 eur, 07. 09. 2020 sumu 400 eur, 16. 09. 2020 sumu 100 eur, 15. 10. 2020 sumu 100 eur, 16. 11. 2020 sumu 100 eur a 15. 12. 2020 sumu 100 eur, t. j. 830

eur, čo predstavovalo sumu 415 eur na každé dieťa. Vzhľadom na uvedené platby otca maloletých detí rezultoval, že otcovi vznikol nedoplatok na zročnom výživnom na každé dieťa vo výške 2 190,85 eura (2 605,85 eura - 415 eur). Konštatoval, že otcovi maloletých detí nebolo na zhora uvedené zročné výživné započítané, ako to požadoval, naturálne výživné vo výške 4 710 eur, pretože k tvrdeným nákupom otec nedoložil žiaden hodnoverný doklad, že zakúpil tvrdené veci maloletým deťom, resp. zaplatil pobyty ako i rekreácie, z ktorých by mohla byť zistená výška vynaložených finančných prostriedkov ako i čas kúpy. Pokiaľ išlo o doklady predložené do spisu o zakúpení napr. obuvi pre deti, toto nekorešponovalo s jeho tvrdením o výške nákupu u Y. 74 eur, u F. 36 eur, podľa pokladničných dokladov mala byť zakúpená trekingská obuv 49,99 eura a 59,99 eura dňa 17. 05. 2019, pričom matka poprela, že by niektoré z vecí, ktoré tvrdil otec, že zakúpil, mali deti. Otec potvrdil, že deti ich využívajú v dobe, keď sú u neho. Dal do pozornosti, že z ustálenej rodinnoprávnej judikatúry vyplýva zásada, že rodič, ktorý nemá deti zverené do starostlivosti, stretáva sa s nimi v rámci styku určeného súdom, ale aj styku, ktorý je založený na dohode rodičov, náklady z uskutočňovaní tohto stretávania hradí sám a v zásade nemôžu ovplyvňovať vyživovaciu povinnosť tohto rodiča. Z uvedeného vyplývalo, že tieto výdavky sú príležitostné. Druhý rodič, ktorý má deti zverené do starostlivosti sa nepodieľa na rozhodovaní o ich vynaložení, o ich efektívite, o ich nevyhnutnosti a ak sa tak stane, tak len na základe dohody oboch rodičov, čo v konaní nebolo preukázané, že by došlo k takejto dohode medzi rodičmi maloletých detí. Preto, pokiaľ otec maloletých detí namietal, že svoju vyživovaciu povinnosť v spornom období plnil tým, že vynakladal finančné prostriedky na zakupovanie rôznych vecí a úhradu rôznych potrieb v plnom rozsahu, túto okolnosť nezohľadnil.

4. Pokiaľ išlo o zaplatenie zročného výživného, uložil povinnosť uhradiť zročné výživné, avšak v splátkach po 100 eur u každého dieťaťa, spolu s bežným výživným tak, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky to má za následok zročnosť celého plnenia. Dodal, že možnosť platiť zročné výživné na maloleté dieťa v splátkach má byť daná len vo výnimočných prípadoch, teda tam, kde sú k tomu dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Mal za to, že otec vedel, bol povinný poskytnúť maloletým výživné, nič mu nebránilo v tom, aby si riadne plnil vyživovaciu povinnosť. Zročné výživné v sume vyššej považoval za zapríčinené len nezodpovedným prístupom otca maloletých detí.

5. O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 52 zák. č. 161/2016 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiadna zo strán nemala nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

6. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), domáhajúc sa jeho zmeny v časti splácania zročného výživného v splátkach a úhrady nedoplatku otca na zročnom výživnom za obdobie od 23. 04. 2019 do 27. 08. 2020 na maloleté deti k jej rukám do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo veci spôsobu úhrady zročného výživného v mesačných splátkach po 100 eur na každé dieťa zvlášť označila rozhodnutie v pomere k dĺžke konania ako aj k vykonaným dôkazom za nelogické a nespravodlivé. Súčasne prezentovala názor, že samotné odôvodnenie rozhodnutia nezakladá logický rámec výroku rozhodnutia a označila ho za nepreskúmateľné. Súhlasila s výškou určeného nedoplatku. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že maloleté deti sa od jej odťahovania sa s nimi zo spoločnej domácnosti v decembri 2018 nachádzajú v jej výlučnej starostlivosti, ktorý stav bol potvrdený neodkladným opatrením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 04. 2019. Minimálne teda od tejto doby si mal byť otec maloletých detí vedomý toho, že bol daný právny základ na určenie jeho vyživovacej povinnosti na maloleté deti. Otec teda mal vedomosť 2,5 roka o tom, že má voči deťom vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola aj presne určená vo vyššie uvedenom rozsudku okresného súdu 10P/68/2019-290 a to vrátane zročného výživného. Presnú výšku zročného výživného teda otec vedel od 16. 07. 2020, kedy mu táto bola rozsudkom určená. Od uvedenej doby uplynul 1 rok a 3 mesiace. Počas tejto doby mal zročné výživné splácať spolu s bežným výživným /vykonateľnosť k 12. 08. 2020/, čo však otec neučinil. V „novom“ konaní o zročnom výživnom otec tvrdil, že splátky zročného výživného neuhradza z dôvodu, že „si minul všetky svoje zdroje“, pričom však súčasne žiadal o započítanie svojich výdavkov na deti v tom období vo výške 4 710 eur, ktoré označil za naturálne výživné poskytnuté deťom. Pripustila, že možno otec deťom zabezpečoval výživné aj vo forme naturálií, tie však deti smeli užívať len v jeho prítomnosti. Znášala všetky výdavky na deti sama /okrem súm výživného započítaných súdom/, pričom stanovené výživné /tým aj zročné výživné/ bolo nepochybne určené aj s ohľadom na životnú úroveň. Pociťovala za neprávo skutočnosť, že by mala aj po tak dlhej dobe od určenia výšky zročného výživného a určenia jeho splácania v júli 2020 opätovne čakať na splatenie výživného v

splátkach. Úhrada ročného výživného vo výške po 100 eur na každé dieťa mesačne bude trvať ďalší rok a desať mesiacov, počas ktorých sa bude situácia opakovať v tom smere, že otec deťom dopraje v jeho spoločnosti vyšší štandard, než môže matka a to z titulu neuhradenia ročného výživného. Mala za to, že na umožnenie platenia ročného výživného v splátkach neexistovali dôvody hodné osobitného zreteľa. Otec žije v tom istom rodinnom dome /v spoluvlastníckom podiele s matkou detí, ktorá ako jediná za neho platí hypotéku/, je zamestnaný u toho istého zamestnávateľa, s tým istým príjmom, s tými istými výhodami plynúcimi mu zo zamestnania tak ako predtým /W., počítač, telefón atď./. Údajná zmena na pracovnom poste nebola v konaní preukázaná a dokonca ani nemala dopad na príjem otca. Otec naďalej žije svojim životným štandardom, čo okrem iného dokazuje aj suma 4 710 eur, ktorú žiadal zahrnúť ako naturálne výživné. Dodala, že otec mal vynaloženie investícií v prospech maloletých detí nad rámec výživného robiť až po splnení si rozsudkom uloženej povinnosti platiť ročné výživné riadne a včas alebo si mal na splnenie si tejto povinnosti sporiť.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e, f) a h) CSP, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia vecí na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne jeho zmeny a určenia, že nemá nedoplatok na výživnom za obdobie od 23. 04. 2019 do 27. 08. 2020. Dodal, že po odsťahovaní sa manželky zo spoločnej domácnosti spolu s deťmi /proti jeho vôli/ sa vždy príkladne staral o deti. Rovnako dobrovoľne platil výživné i napriek tomu, že mu nebolo určené a nik ho oň nežiadal. Deťom zabezpečil už spomínané oblečenie, obutie, športové náčinia na zimné aj letné športy. Deťom sa venoval, aktivity osobne s nimi pestoval a zabezpečoval rekreačné pobyty. Tento fakt nikto nespochybnil. Mal za to, že výživné bolo určené v rozpore so zákonom. Za amorálny postup voči nemu považoval výrok, že pokiaľ nebude zaplatená splátka zameškaného výživného k 15. dňu v mesiaci bude výživné splatné v plnom rozsahu. Uviedol, že zo svojich príjmov nedokáže vzhľadom na majetkové pomery zaplatiť určené výživné každý mesiac, čiže v jeho prípade bude okamžite výživné vymáhané, bez ohľadu na jeho príjem a starostlivosť o deti, čo ho uvrhne do stavu chudoby. Mal za to, že súd prvej inštancie opomenul skutočnosť, že o deti sa stará minimálne rovnako dobre ako matka a rozsudok je namierený proti najlepšiemu záujmu detí a voči nemu je likvidačný, okrem iného zasahuje do jeho ústavných práv na slušný život. Namietal zistený skutkový stav, nezohľadnenie hospodárskej recesie v dôsledku koronavírusovej pandémie. V súčasnosti žije na pokraji chudoby a nedokáže v takom rozsahu zabezpečovať štandard deťom ako matka a už vôbec mu nezostávajú finančné prostriedky na osobnostný rozvoj. Navrhol v novom konaní skúmať aj hospodárne a efektívne nakladanie zo strany matky so zaplatenými finančnými prostriedkami výživného. Čo sa týka užívania bicyklov a športového náčinia zo strany detí uviedol, že im vôbec v tomto nebránil, ale matka nemala svoje priestory, kde by dané veci skladovala. Deti sa veľmi často nachádzajú v obci Solčany počas času, keď sa o ne má starať matka, ale nedovolí im uvedené veci používať, bez logického dôvodu. Dal do pozornosti tiež skutočnosť, že matka sa potajomky vysťahovala a vykradla spoločnú domácnosť, keď bol s deťmi na víkendovej lyžovačke. Taktiež vykradla rodinné celoživotné úspory v sume cca 40 000 eur. Skonštatoval, že žiadny zákon mu neprikazuje predložiť, či preukázať jeho zdravotný stav. Pri posudzovaní životnej úrovne rodičom mal za to, že súd nezohľadnil skutočnosť, že matka pracuje v nadnárodnom korporáte a on v malej slovenskej firme na pokraji bankrotu. Za nesprávne označil aj konštatovanie súdu prvej inštancie, že sa preukázateľne vzdal dedičstva po svojom otcovi v prospech matky, pričom jeho podiel predstavoval sumu 16 490,84 eura a neodôvodnil, aký súvis mala táto skutočnosť voči jeho možnosti dosahovať príjem v aktuálnom čase. Zopakoval, že v budúcnosti bude dediť aj po matke a jeho deti nebudú uvedeným konaním vôbec ukrátené. Za nepravdivé označil tvrdenie, že mal v užívaní dve motorové vozidlá, pretože nevlastní žiadne vozidlo. Zamestnávateľ mu príležitostne dovolí používať referentské vozidlo. Za nesprávne považoval obmedzenie sa na výpočet jeho príjmu v roku 2018, čo bolo viac ako pol roka pred rozvodom o toho času je informácia úplne neaktuálna. Išlo o príjem pred diagnostikovaním závažnej choroby nádoru na pravej nohe. Žiadal započítať naturálne výživné poskytované z jeho strany do sumy ročného výživného. Keďže si neodkladal všetky účtovné doklady za veci, ktorým medzičasom už uplynula aj záručná doba, žiadal na stanovenie ich hodnoty ustanoviť znalca. Zotrval na tvrdení, že svoju vyživovaciu povinnosť za obdobie od 23. 04. 2019 do 27. 08. 2020 plnil nielen finančne /865 eur na každé dieťa/, ale i tým, že vynakladal finančné prostriedky na zakupovanie rôznych vecí /oblečenie, tenisky, sandále, školské potreby, kompletne turistické oblečenie, turistické topánky, lyžiarsku výbavu, lyže, lyžiarky, zimné funkčné oblečenie, prilby, bicykle, koliesko korčule, kolobežky, wellness pobyty, výlety/ tak, ako to špecifikoval v písomnom prehľade, ktorý doložil na pojednávaní dňa 20. 10. 2021, podľa čoho na výživné v naturálnej forme vynaložil sumu 4 710 eur/ zakúpenie vecí 1 910 eur, financovanie pobytov a rekreácií 2 800 eur/, z čoho na každé dieťa pripadala suma 2 355 eur. Uzavrel, že nemá žiaden nedoplatok na ročnom výživnom za obdobie od 23. 04.

2019 do 27. 08. 2020. Navyše mesačné splátky 100 eur na každé dieťa zvlášť na zaplatenie výživného považoval za absolútne neadekvátne jeho reálnym majetkovým a príjmovým pomerom a schopnostiam a splátky v takejto výške nebude schopný platiť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie pokiaľ ide o výšku splátky považoval za rozporné s ust. § 75 Zák. o rodine, mal za to, že adekvátne výška splátky by v prípade nedoplatku predstavovala sumu 10 eur mesačne na každé dieťa.

8. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka písomným podaním, v ktorom uviedla, že návrh podala po tom, čo sa s otcom nedokázali dohodnúť na podstatných záležitostiach starostlivosti o deti a to vrátane ich výživy. Zverenie detí do starostlivosti matky ako aj styk otca s deťmi bol v tom čase upravený neodkladným opatrením s tým, že od 11. 01. 2019 sa s deťmi odsťahovala zo spoločného rodinného domu v M., ktorý doteraz využíva výlučne otec s novou partnerkou. Od doby odsťahovania sa naďalej platila všetky výdavky rodiny súvisiace s užívaním rodinného domu v M., kde už s deťmi nežila, nakoľko zálohové platby boli stfňané z jej účtu. Otca niekoľkokrát nabádala k tomu, aby tieto záväzky na seba prevzal, čo sa stalo postupne až v mesiacoch apríl, máj 2019, teda až po podaní návrhu na ÚPP. Takto zaplatila po podaní návrhu napr. 18. 04. 2021 za elektrinu na dome sumu 43 eur, SIPO 9,28 eura, 16. 05. 2019 plyn v sume 48,64 eura. V dobe podania návrhu dokonca uhrádzala za otca aj jeho poisťky. Poznamenala, že sú spolu s otcom zviazaní splácaním úveru, ktorý je viazaný na spomenutý rodinný dom v sume 176,27 eura mesačne, ktorý doposiaľ výlučne spláca sama, rovnako ako daň z nehnuteľností a aj poplatky za smeti, nakoľko otec nemá toľko súdnosti, aby sa na týchto poplatkoch v polovici podieľal. Zhrnula, že otec po celé relevantné obdobie, t. j. od 23. 04. 2019 do 31. 07. 2020 žil na jej úkor. Odkázala na ust. § 62 Zákona o rodine, podľa ktorého úhrada výživného je jeho primárnou zákonnou povinnosťou. Skonštatovala, že od apríla 2019 do júla 2020 svojim dvom deťom posielal na výživu sumu 35 eur na dieťa, ktorá zodpovedá výživnému, ktoré platia povinní rodičia poberajúci dávky zo štátu či trestanci, nie výrobný riaditeľ prosperujúcej spoločnosti požívajúci benefity vyplývajúce z jeho postavenia. Uviedla, že otcovi bolo zo spisu známe, že len výdavky na krúžky detí sa pohybovali mesačne I. Y. vo výške 37 eur a na Sašku vo výške 46,40 eura a k tomu bolo nevyhnutné prihliadať na ostatné výdavky detí od ubytovania, stravy, cez oblečenie, lieky a pod. až po výdavky detí na hračky, rozvoj, športové náčinie, tvorenie, výlety, platenie poplatkov škole atď. Mala za to, že životná úroveň otca bola v konaní preukázaná a jednoznačne prevyšuje ním tvrdý príjem a na tejto životnej úrovni sa deti občasne podieľali tým, že ich otec vzal na finančne náročné pobyty a výlety a rovnako im v jeho domácnosti doprial luxus vecí, ktoré deti v jej domácnosti matky zažiť nemohli. Spochybnila tvrdenia otca o tom, že súd mal brať zreteľ na hospodársku recesiu či korona krízu. Otec je naďalej zamestnaný v spoločnosti Palette - Wood, s.r.o. ako riaditeľ a naďalej denne užíva auto zn. W.. V rozhodnej dobe dokonca vlastnil aj vlastné auto zn. J., ktoré údajne predal. Táto spoločnosť, vychádzajúc z údajov FinStatu, rozhodne nie je pred krachom, porovnaním vlastného imania a záväzkov spoločnosti dokonca nespĺňa ani parametre „spoločnosti v kríze“. Nemá žiadne nedoplatky, má stabilné tržby, celkové výnosy spoločnosti stúpajú. Za rok 2020 sa jej dlhodobé pohľadávky navýšili oproti predchádzajúcemu roku o skoro 700 000 eur. Dodala, že pokiaľ otec nie je v uvedenej spoločnosti docenený, stále existuje možnosť nájsť si lepšie platené zamestnanie, na trhu práce je pre neho možnosť uplatnenia. K námietkam otca k jeho dedičstvu po nebohom otcovi zopakovala, že počínanie otca vo vzťahu k dedičstvu naďalej považuje za vzdanie sa majetkového prospechu tak, ako to má na mysli § 75 Zákona o rodine. Či maloleté deti budú alebo nebudú niekedy niečo v budúcnosti dediť je v otázke určenia výživného v čase ich maloletosti irelevantné. K otcovi tvrdému zdravotnému stavu uviedla, že nemá vedomosť dokonca ani o tom, že otec mal zhubný nádor, šlo len o podozrenie a po operácii neabsolvoval žiadne ďalšie liečby, ktoré by tomu nasvedčovali. K údajným výdavkom otca na maloleté deti zotrvala na tvrdení, že žiadne naturálne výživné zo strany otca maloletých detí jej poskytnuté nebolo. Počas celého rozhodného obdobia deti na styk balila s tým, že im dávala doslova za tašku či kufor vecí, nakoľko otcovi vždy niečo pri ich preberaní chýbalo, napríklad zubné kefky, pasty, kefa na vlasy a pod. Otec tvrdil, že v rozhodnej dobe na styk s deťmi minul na každé dieťa sumu 2 355 eura avšak žiadne dôkazy nepredložil.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané oprávnenými účastníkmi konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 - § 67 CMP), prejednal odvolania matky a otca bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

12. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci riadne zistil skutkový stav a vec správne posúdil i po právnej stránke. Nakoľko odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, využívajúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov ohľadom výroku stanovujúcim výšku a spôsob splatnosti ročného výživného na maloleté deti. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto i primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa matka a otec s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie vo vzťahu k stanoveniu sumy ročného výživného a podmienok jeho splatnosti nestotožňujú neznamena, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie nižšie citované zákonné ustanovenie.

14. V prejednávanej veci sa matka domáhala určenia výživného na maloleté deti na čas do rozvodu manželstva s otcom detí, teda aby súd s účinnosťou od 11. 01. 2019 uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého Y. vo výške 400 eur mesačne a na maloletú F. vo výške 200 eur mesačne. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie matka požadovala zverenie detí do jej osobnej starostlivosti s tým, aby obaja rodičia maloleté deti zastupovali a spravoval ich majetok a navrhla úpravu styku otca s deťmi. Otec v priebehu konania pred súdom prvej inštancie požadoval zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Súd prvej inštancie vo veci v poradí prvým rozsudkom zo dňa 16. 07. 2020 č. k. 10P/68/2019-290 rozhodol tak, že výrokom I. maloleté deti na čas do rozvodu manželstva ich rodičov zveril do osobnej starostlivosti matky. Výrokom II. rozhodol, že obaja rodičia boli oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Výrokom III. otcovi umožnil stretávať sa s maloletými deťmi nasledovne: počas bežného roka každý páry kalendárny týždeň od piatka od 14.00 hod. do pondelka do 8.00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň od stredy od 14.00 hod. do štvrtka do 8.00 hod., v období vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin každý páry kalendárny rok od 23. 12. od 17.00 hod. do 30. 12. do 17.00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od 30. 12. od 17.00 hod. do 06. 01. nasledujúceho kalendárneho roka do 17.00 hod., v období jarných prázdnin: ak prípadne styk otca s maloletými deťmi na víkend na konci týždňa jarných prázdnin, od stredy týždňa jarných prázdnin od 12.00 hod. do piatka do 14.00 hod., ak prípadne styk otca s maloletými deťmi na víkend pred začiatkom týždňa jarných prázdnin, od pondelka týždňa jarných prázdnin od 8.00 hod. do stredy týždňa jarných prázdnin do 12.00 hod., v období veľkonočných sviatkov každý nepáry kalendárny rok od štvrtka od 17.00 hod. do utorok do 17.00 hod., v období letných prázdnin každý kalendárny rok od 01. 07. od 10.00 hod. do 15. 07.

do 10.00 hod. a od 01. 08. od 10.00 hod. do 16. 08. do 10.00 hod. s tým, že otec maloleté deti prevezme a po ukončení styku odovzdá matke v mieste jej bydliska s výnimkou, keď začiatok alebo koniec styku pripadne na deň školského vyučovania, kedy otec maloleté deti prevezme alebo odovzdá v školskom zariadení. Matke týmto výrokom uložil povinnosť maloleté deti na stretnutie riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Výrokom IV. otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého Y. vo výške 200 eur mesačne a na maloletú F. vo výške 200 eur mesačne, u oboch s účinnosťou od 23. 04. 2019 s tým, že výživné bolo splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Výrokom V. nedoplatok otca na zročnom výživnom za obdobie od 23. 04. 2019 do 31. 07. 2020 na maloletú F. vo výške 2 528,33 eura a na maloletého Y. vo výške 2 528,33 eura otcovi povolil zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 50 eur na každé dieťa zvlášť, splatných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku k rukám matky s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky by malo za následok zročnosť celého plnenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok VI.). Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec a Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 6CoP/31/2020-362 zo dňa 30. 11. 2020 v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti potvrdil (výrok IV.) a v časti týkajúcej sa zročného výživného (výrok V.) a v časti trov konania (výrok VI.) zrušil a vec mu v týchto častiach vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ostatných výrokoch I., II. a III. pre nedostatok podaného odvolania, nadobudol rozsudok právoplatnosť. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom, preskúmaným v tomto odvolacom konaní, rozhodol už len o zročnom výživnom a podmienkach jeho splatnosti tak, ako je uvedené v bode 1. odôvodnenia a o trovách konania. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie matka i otec. Matka nenamietala výšku zročného výživného, namietala jeho splatnosť v splátkach, rozhodnutie označila za nepreskúmateľné. Otec vo svojom odvolaní žiadal započítať naturálne výživné poskytované z jeho strany do sumy zročného výživného, tvrdil, že na výživné v naturálnej forme vynaložil sumu 4 710 eur/ zakúpenie vecí 1 910 eur, financovanie pobytov a rekreácií 2 800 eur/, z čoho na každé dieťa pripadala suma 2 355 eur. Mal za to, že nemal žiaden nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 23. 04. 2019 do 27. 08. 2020. samotné splátky výživného označil za neprimerane vysoké.

15. Vzhľadom na to, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len podstatnými námietkami matky a otca uvedenými v ich odvolaniach a procesným postupom prvoinštančného súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadísk, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Matka postavila svoje odvolanie na odvolacom dôvode podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdávať od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu. Matka i otec napadli rozhodnutie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď logicky rozpor v hodnotení dôkazov v prípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP. Matka i otec uplatnili i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, ku ktorému odvolací súd udáva, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čo znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Odvolací súd má však za to, že súd prvej inštancie právne správne vec posúdil, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistil skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd len konštatuje správnosť dôvodov jeho rozhodnutia a už iba odkazuje na správne a presvedčivé

písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľom.

16. Matka namietala i nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

17. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (ďalej len ústavy), každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanoveným zákonom na inom orgáne SR.

19. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne aj o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

20. Obsah práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto (každý) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktorý je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/2008).

21. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ust. § 220 CSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

22. Odvolací súd pri prejednávaní veci dospel k záveru, že odvolateľmi namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP. Prvoinštančný súd zohľadnil subjektívne práva oboch sporových strán, dodržal rovnosť v uplatnení ich práv, ochranu ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosť súdneho rozhodnutia. Je nutné zopakovať, že odvolací súd nezistil ani jednu vadu namietanú odvolateľmi v ich odvolaniach. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody svojho rozhodnutia o zročnom výživnom a spôsobe jeho splatnosti. Na zdôraznenie jeho správnosti uvádza nasledovné.

23. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného

minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

25. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu;

26. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Podľa § 232 ods. 2, 3, 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

28. Citované ustanovenia zákona vychádzajú zo zásady, že lehotu na plnenie súd určuje tromi dňami od právoplatnosti rozsudku. Zákon však počítá aj s možnosťou, aby súd určil plnenie v splátkach. Matka splatnosť zročného výživného v splátkach rozporovala z dôvodu, že otec má dostatok finančných prostriedkov, aby zročné výživné zaplatil jednorazovo a nie v mesačných splátkach po 100 eur, keď podľa matky na uvedené neexistovali dôvody hodné osobitného zreteľa. Otec tvrdil, že ich výška je neúmeraná k jeho majetkovým a osobným pomerom. Odvolací súd uvádza, že súdna judikatúra zdôrazňuje, že súd pripúšťajúci možnosť zaplataenia dlhu v splátkach musí presvedčivo zdôvodniť záver (vzhľadom k povahe prejednávanej veci, priznanému nároku i osobným pomerom účastníkov) určiť splnenie dlhu v splátkach. Za uvedeným účelom súd prvej inštancie vykonal dokazovanie potrebné na rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti a v nadväznosti na toto rozhodnutie potom správne vypočítal výšku zročného výživného (výška zročného výživného nebola odvolateľmi ani namietaná), pričom zistené pomery správne právne vyhodnotil, čo sa premietlo v rozhodnutí o úhrade zročného výživného v splátkach. Odvolací súd je toho názoru, že pri rozhodovaní o určení výšky splátok je potrebné právne ochraňovať obe strany sporu a zabezpečiť aj reálne splnenie priznaného plnenia. Za týmto účelom súd prvej inštancie zhodnotil správne celkovú situáciu matky i maloletého, ako i otca ako osoby povinnej platiť výživné a následne rozhodol o výške splátky v takej výške, ktorá zodpovedala celkovým osobným a majetkovým pomerom matky i otca, ako i výške celkovej sumy, na ktorej úhradu bol otec rozsudkom zaviazaný. Bolo potrebné s ohľadom na zistené pomery otca pristúpiť k povoleniu splácania sumy zročného výživného v splátkach, ktoré nie sú v nízkej sume, no splátkou zročného výživného 100 eur na každé dieťa bude zročné výživné zaplataené v priebehu necelých 2 rokov, pričom táto suma zodpovedá zisteným pomerom otca a neohrozuje jeho vlastnú existenciu. Preto odvolací súd považoval sumu splátky 100 eur za primeranú k celkovej sume zročného výživného, ako aj primeranú k zisteným majetkovým a osobným pomerom otca. V ohľade zistených osobných a majetkových pomerov otca v plnom rozsahu poukazuje na svoje závery a zistenia uvedené vo svojom prvom rozhodnutí v prejednávanej veci, od ktorých nevzhliadol dôvod sa odkloniť. Odvolací súd sa nestotožnil sa s odvolaním matky, že by otec priznanú sumu mal zaplatiť v 3-dňovej lehote jednorazovo, ako ani s námietkou otca o adekvátnosti splátky zročného výživného v sume 10 eur mesačne.

29. K odvolacím námietkam otca odvolací súd zdôrazňuje, že zročné výživné súd určuje vtedy, keď súd zvyšuje vyživovaciu povinnosť späťne a zročné výživné sa určí ako rozdiel medzi zaplataeným výživným a zvýšeným výživným za obdobie odkedy súd výživné zvyšuje až do dňa vyhlásenia rozsudku, resp. do inej rozhodujúcej udalosti. V prejednanom prípade bolo právoplatne rozhodnuté o vyživovacej povinnosti otca a teda výška zročného výživného bola matematickým výsledkom predstavujúcim rozdiel medzi otcom skutočne hradeným výživným a výškou určenej vyživovacej povinnosti v rozhodnom období, teda výškou, ktorú bol podľa rozhodnutia povinný platiť v rozhodnom období. Súd prvej inštancie sa v dostatočnej miere vysporiadal s námietkou otca, že si svoju vyživovaciu povinnosť v spornom období

plnil tým, že vynakladal finančné prostriedky na zakupovanie rôznych vecí a úhradu rôznych potrieb a v plnom rozsahu zdôvodnil nezohľadnenie tejto skutočnosti. Odvolací súd musí súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že rodič, ktorý nemá deti zverené do starostlivosti, stretáva sa s nimi v rámci styku určeného súdom, prípadne dohodou rodičov, náklady z uskutočňovaní tohto stretávania hradí sám a v zásade neovplyvňujú vyživovaciu povinnosť tohto rodiča. V tomto prípade otec dobrovoľne deťom kupoval naturálne dary, či financoval rekreácie a robil tak z dôvodu, že na uvedené mal finančné prostriedky a nepochybne svoje deti chcel podporiť a rozvíjať, ktoré konanie otca odvolací súd hodnotí maximálne pozitívne. Tieto rekreácie deti spotrebovali s otcom, prípadne vecné dary užívali a užívajú len u otca. Matka nerozhodovala o vynaložení finančných prostriedkov otcom na konkrétne rekreácie, či dary, išlo len o dobrovoľné rozhodnutie otca, že tieto hodnoty nad rámec vyživovacej povinnosti investuje do svojich detí, koľko a akým spôsobom. Matka pokrýva náklady na bývanie detí, ich študijnú a záujmovú, či voľnočasovú činnosť, výdavky na hygienické, či zdravotné potreby, teda na potreby slúžiace na zabezpečenie základných životných potrieb detí. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že považuje za správne napadnuté rozhodnutie aj v časti, v ktorej rozhodol o trovách konania, ktoré rozhodnutie bolo správne odôvodnené s poukazom na ust. § 52 CMP.

30. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav a vyvodil z neho i správny právny záver.

31. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).

Exekúciu možno vykonať len podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a/ zrážkami zo mzdy a z iných príjmov
- b/ príkazom pohľadávky
- c/ predajom hnutelných vecí
- d/ predajom cenných papierov
- e/ predajom nehnuteľnosti
- f/ predajom podniku
- g/ príkazom na zdržanie vodičského preukazu.